

88 Който трѣбѹва да съвѣти-
те като слѫца въ міръ,

16 Като се джржите за оў-
чение то на (вѣчна) жи-
востъ, за похвала мол въ
деньята Христова, защото
не съмъ се подвизалъ на
праздин, и не съмъ се прѹ-
дилъ всѣ

87 Но ако се и закламъ
като жертвъ за жертвата и
за богослѹженіе то на вѣща
та вѣра, радувамсѧ и граду-
вамсѧ со сички те вѣсъ:

18 Така и вѣре се радувай-
те и градувайте съ мене.

19 И надамсѧ на Господа
личеса, защо скорѡши да про-
водимъ Тимофея къ вѣмъ,
да и ѳзъ вѣдемъ благодѹ-
шнъ, като размѣмъ за
вѣше то состоаніе.

20 Защото никого нѣмамъ
равнощердена, който да се
попече за вѣса така искрен-
ни (като него).

21 Защото сички те (арх-
ги) своята полза праставъ,
а не това щото (иска) лич-
есъ Христосъ.

22 И вѣрностъ та негова
вѣре знѣете. Защото той ми
и послужилъ вѣ благовѣ-
стнованіе то, като чадо на
Сотца (своего).

23 Него прѹчеемъслимъ да
прѣтимъ (кодъ вѣсъ) ѡбїе,
щомъ оўзнаемъ каквѣ ѿ-
да вѣде съ мене.

24 И надамсѧ на Гда, за-

що и съмъ скорѡши да дой-
демъ кодъ вѣсъ.

25 Но помыслихъ (защо
и) по потрѣбно да прѣтимъ
къ вѣмъ Бпафродита, врати-
та и спомощника и спо-
дивѣжника моего, а вѣшего
посланика, който ми много
помага въ потрѣба та
мол:

26 Понеже съ голѣмо же-
ланиe желаше (да вѣвиди)
сички те вѣсъ, и тѣже,
защото сите чули че и боле-
дувалъ.

27 И воистинѣ боледувъ-
до смртъ: но Гдъ го по-
милова: и не самъ него, но
и мене за да не прїймемъ (и
архга) скорѣвржъ скорѣв-
тамъ.

28 По скорѡ го прѹче пра-
тихъ. За да го вѣдите пакъ,
и да се возврѣдувате, и ѡзи
да вѣдемъ по кезпеченіи.

29 Прїймите го прѹче за-
ради Гда со сичка радостъ,
и имайте такива (като него)
на честъ:

30 Защото за дѣло то
Христово дори до смртъ се
приближи, и съмълатъ животъ
свой презрѣ, да исполни
служеніе то, което съмъ
вѣре не можехте да ми из-
вѣшиште.

ГЛАВА Г^о.
ПРОЧѢВ, вратія мой, ра-
дуйтесь вѣ Гда. и ѡзи се